
УЩЕЛИЯ.

Раздвижватъ стенания тъмни покои.
Коя си ти, немилостива,
Разпънала мечтитѣ ми надъ зѣющи уои?
И стѣнятъ тѣ съ обвиснали крила окървавени.
Коя си ти жестоко — мълчалива,
Обкржила душата ми съ вѣнци погаснали звѣзди

На моитѣ мечти кръвта зове
За отмъщение.
Горятъ цвѣтя облѣни въ кръвъ по всички лѣсове —
Заблуденитѣ рожби на душа.
Тѣ търсятъ въ тъмнини, и падатъ, и умиратъ, —
Измжчени и слѣпи привидения.